

ХОРЕОГРАФІЧНА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ ТА ЄВРОПИ: ПЕДАГОГІЧНІ ТА МИСТЕЦЬКІ АСПЕКТИ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-500-9-75>

ВПЛИВ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МОЛОДІ

Кротік Б. І.

*студент I курсу магістратури факультету культури і мистецтв
Волинський національний університет імені Лесі Українки*

Косаковська Л. П.

*кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри хореографії
Волинський національний університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Національна культура України є справжнім скарбом, який дбайливо зберігали попередні покоління й передали нам як безцінну спадщину для усвідомлення власної самобутності, етнічної належності та унікальності українського народу. Протягом століть Україна перебувала під гнітом різних держав, які зазіхали як на її територіальну цілісність, так і на духовну спадщину. Проте впродовж усієї історії українці незламно боролися за свободу, гідність і незалежність [1, с. 160-163].

Це історичне минуле стало підґрунтям для глибокого усвідомлення важливості національної культури як основи єдності та самоповаги українського народу.

У цьому контексті важливою складовою національного мистецтва є хореографія. Вона має надзвичайну силу впливу на свідомість молоді – як через емоційність танцю, так і через його здатність передавати глибинні смисли й символи народної культури.

Хореографічне мистецтво виконує важливу функцію у формуванні національної самосвідомості молодого покоління. Завдяки участі в танцювальних колективах і заходах у молоді розвивається почуття патріотизму, любов до Батьківщини, інтерес до народних традицій, звичаїв та глибока повага до культурних цінностей свого народу. На думку Г. М. Падалки, мистецтво загалом покликане показати цінність людського існування, протистояти впливу технократичного мислення та надмірно прагматичного, утилітарного підходу до життя [2].

Таким чином, через мистецтво молода людина не просто споживає культурний продукт, а глибоко проживає його, формуючи духовний і патріотичний світогляд.

Значення патріотичного виховання в житті особистості наголошується і в педагогічній спадщині.

Так, В. О. Сухомлинський визначає патріотичне виховання як ту частину духовного життя людини, що проникає в кожную сферу її пізнання, діяльності, прагнень, симпатій та антипатій у процесі становлення особистості [3, с. 37].

Це формує розуміння патріотизму як цілісної внутрішньої якості, яка охоплює весь духовний досвід людини.

У різних джерелах поняття «патріотизм» трактується по-різному. Наприклад, Великий тлумачний словник сучасної української мови подає це поняття як глибоку любов до рідної землі, відданість своїй країні та народові, а також готовність її захищати. У цьому ж словнику зазначено, що патріот – це людина, яка відчуває сильний зв'язок із Батьківщиною, віддана своєму народові й готова на самопожертву заради нього [4, с. 894].

Отже, патріотизм – це не лише почуття, а й готовність до дій, і саме мистецтво здатне плекати таке усвідомлення через емоційний вплив.

У сучасних умовах розбудови незалежної української держави особливої ваги набуває збереження мови, традицій і глибоке розуміння власного культурного коріння.

Усе це є фундаментом національної ідентичності, і залучення молоді до хореографічного мистецтва сприяє зміцненню цього підґрунтя.

Національно-патріотичне виховання покликане дати новий поштовх до духовного оновлення суспільства, становлення громадян, здатних мислити відповідально, дотримуватися моральних та правових норм, поважати гідність людини та активно розвивати національну свідомість [5, с. 175].

Саме хореографія може стати тим містком, що поєднує глибокі національні смисли з формою естетичного переживання.

Метою національно-патріотичного виховання є: «становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин, формування активної громадянської позиції, утвердження національної ідентичності громадян на основі духовно-моральних цінностей Українського народу, національної самобутності».

У цьому контексті хореографічне мистецтво виступає не просто формою художнього самовираження, а потужним засобом виховання, здатним передавати молоді глибокі національні цінності. Через мову руху, ритму і традиційного змісту танець формує емоційний зв'язок з

Батьківщиною, зміцнює відчуття приналежності до свого народу та пробуджує справжню любов до України.

Література:

1. Мерлянова О. А. Роль патріотизму у виховному процесі дитячо-юнацького хореографічного колективу. *Інноваційна педагогіка*. 2019. № 19. С. 160–163.
2. Падалка Г. М. *Педагогіка мистецтва: теорія і методика мистецьких дисциплін*. Київ : Освіта України, 2008. 274 с.
3. Сухомлинська О. В. *Духовно-моральне виховання дітей та молоді: загальні тенденції й індивідуальний пошук*. Київ, 2006. 37 с.
4. *Великий тлумачний словник сучасної української мови* / уклад. і гол. ред. В. Т. Булес. Київ ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2004. 1440 с.
5. Журавко Т. В. Патріотичне виховання дітей дошкільного віку: теоретичний аспект. У: *Наука. Освіта. Молодь. Умань – 2017 : матеріали Десятої Всеукраїнської студентської наукової конференції з міжнародною участю* (м. Умань, 27 квіт. 2017 р.) : у 3 ч. / редкол.: В. В. Сокирська [голов. ред.] та ін. Умань, 2017. Ч. 1. С. 175–177.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-500-9-76>

ENGLISH FOR CHOREOGRAPHERS: THE KEY ASPECTS

Yurko N. A.

*Senior Lecturer at the Department of Ukrainian and Foreign Languages
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture*

Vorobel M. M.

*PhD in Pedagogy, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian and Foreign Languages
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture*

Kalymon Yu. O.

*PhD in Philology, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian and Foreign Languages
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture
Lviv, Ukraine*

Language learning has transformed significantly over the past decade. As language learning evolves, there's a growing focus on developing soft skills alongside traditional grammar and vocabulary. Communication, empathy, and emotional intelligence are becoming vital parts of language education.